

Usmernenia k bázickému riziku

Úvod

- 1.1. V súlade s článkom 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (ďalej len „nariadenie o orgáne EIOPA“)¹ orgán EIOPA vypracúva návrh usmernení k základnému riziku.
- 1.2. Tieto usmernenia súvisia s článkami 104 a 105 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (ďalej len „smernica Solventnosť II“)².
- 1.3. Tieto usmernenia sú určené pre orgány dohľadu podľa smernice Solventnosť II.
- 1.4. Cieľom týchto usmernení je uľahčiť zblížovanie postupov medzi členskými štátmi a pomôcť podnikom pri výpočte ich kapitálovej požiadavky pre trhové riziko podľa smernice Solventnosť II.
- 1.5. Tieto usmernenia sa týkajú podnikov a odborníkov zodpovedných za posudzovanie techník zmierňovania rizika pri výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť pomocou štandardného vzorca.
- 1.6. Cieľom je zvýšiť konzistentnosť a konvergenciu odbornej praxe, ktorá sa týka zaobchádzania s technikami zmierňovania rizika pri výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť pre všetky typy a veľkosti podnikov.
- 1.7. Pokiaľ nie sú pojmy vymedzené v týchto usmerneniach, ich význam je vymedzený v právnych aktoch, na ktoré sa odkazuje v úvode.
- 1.8. Tieto usmernenia sa uplatňujú od 1. apríla 2015.

Usmernenie 1 – Techniky zmierňovania rizika bez významného základného rizika

- 1.9. Podniky majú vziať do úvahy, že technika zmierňovania rizika nevedie k významnému základnému riziku, pri ktorom sú splnené tieto podmienky:
 - a) expozícia, na ktorú sa vzťahuje technika zmierňovania rizika, sa svojou povahou dostatočne podobá expozícii podniku voči riziku;
 - b) zmeny hodnoty expozície, na ktorú sa vzťahuje technika zmierňovania rizika, dobre odrážajú zmeny hodnoty expozície podniku voči riziku v rámci komplexného súboru scenárov rizika vrátane scenárov, ktoré sú v súlade s úrovňou spoľahlivosti stanovenou v článku 101 ods. 3 smernice Solventnosť II.

¹ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48 – 83.

² Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1 – 155.

Usmernenie 2 – Finančné techniky zmiernovania rizika: kritériá posudzovania významného základného rizika

1.10. Predtým, ako podniky vo výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť pomocou štandardného vzorca zohľadnia finančné techniky zmiernovania rizika, majú okrem iného posúdiť:

- a) významnosť základného rizika s odkazom na expozíciu, na ktorú sa vzťahuje technika zmiernovania rizika, a expozíciu podniku voči riziku bez ohľadu na iné položky súvahy, pokiaľ medzi inými položkami súvahy a expozíciou podniku voči riziku neexistuje nepretržité a stále spojenie;
- b) podobnosť povahy expozícií uvedených v usmernení 1 aspoň s ohľadom na typ a podmienky príslušných nástrojov alebo dohôd a na pravidlá upravujúce trhy, na ktorých sú ich ceny kótované, alebo ktoré poskytujú údaje pre ich ocenenie;
- c) zmeny hodnoty expozícií v rámci komplexného súboru scenárov rizika uvedených v usmernení 1 vrátane všetkých scenárov zvažovaných v príslušných moduloch alebo podmoduloch štandardného vzorca prostredníctvom zohľadnenia aspoň:
 - i) stupňa symetrie medzi oboma expozíciami;
 - ii) všetkých nelineárnych závislostí v rámci scenára;
 - iii) všetkých relevantných asymetrií v správaní v prípade podmodulov rizika, pri ktorých sa používa tlak smerom nahor aj tlak smerom nadol;
 - iv) úrovni diverzifikácie každej jednotlivej expozície;
 - v) všetkých relevantných rizík, ktoré nie sú výslovne zachytené v štandardnom vzorci;
 - vi) celého rozdelenia výplat vzťahujúcich sa na techniku zmiernovania rizika.

1.11. Technika zmiernovania rizika sa má považovať za techniku, ktorá vedie k významnému základnému riziku, keď uvedené posúdenie neposkytuje dostatočný dôkaz, že zmeny hodnoty expozície, na ktorú sa vzťahuje technika zmiernovania rizika, odrážajú všetky významné zmeny hodnoty expozície podniku voči riziku.

1.12. Keď sa v podmienkach techniky zmiernovania rizika stanovuje horná hranica pre maximálne zabezpečenie proti strate ako podiel počiatkovej expozície, podniky pri určovaní, či je základné riziko významné, majú posúdenie použiť len na časť krytú technikou zmiernovania rizika.

Usmernenie 3 – Techniky zmierňovania poistného rizika bez významného základného rizika

- 1.13. Predtým, ako podniky vo výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť pomocou štandardného vzorca zohľadnia techniky zmierňovania poistného rizika, majú určiť, či zaistné zmluvy alebo dohody o účelovo vytvorených subjektoch fungujú inak, ako poistné zmluvy podniku v rámci komplexného súboru scenárov rizika z dôvodu odlišných zmluvných podmienok.
- 1.14. Podniky majú základné riziko vyplývajúce z menového nesúladu považovať za významné, keď je expozícia, na ktorú sa vzťahuje technika zmierňovania poistného rizika, denominovaná v inej mene ako expozícia podniku voči riziku, pokiaľ príslušné meny neboli zafixované v rámci dostatočne úzkeho prieseku, alebo pokiaľ nie je v zaistnej zmluve stanovený pevný výmenný kurz.
- 1.15. Ak existuje významné základné riziko vyplývajúce z menového nesúladu, ako sa uvádza v odseku 1.14, podniky vo výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť nemajú zohľadniť techniku zmierňovania rizika, pokiaľ neplatia ustanovenia článku 86 vykonávacích opatrení³.

Dodržiavanie a pravidiel oznamovania

- 1.16. Tento dokument obsahuje usmernenia vydané podľa článku 16 nariadenia o EIOPA. V súlade s článkom 16 ods. 3 nariadenia o EIOPA musia príslušné orgány a finančné inštitúcie vynaložiť všetko úsilie na dodržanie usmernení a odporúčaní.
- 1.17. Príslušné orgány, ktoré dodržia alebo majú v úmysle dodržiavať tieto usmernenia, by ich mali vhodným spôsobom začleniť do svojho regulačného rámca alebo do rámca dohľadu.
- 1.18. Príslušné orgány do dvoch mesiacov od vydania preložených znení potvrdia orgánu EIOPA, či dodržia alebo majú v úmysle dodržať tieto usmernenia, a uvedú dôvody v prípade ich nedodržania.
- 1.19. V prípade neposkytnutia odpovede do tohto termínu sa príslušné orgány budú považovať za orgány, ktoré nedodržia povinnosť informovať, a táto skutočnosť bude zverejnená.

Záverečné ustanovenie o preskúmaníach

- 1.20. Tieto usmernenia preskúma orgán EIOPA.

³ Ú. v. EÚ L 12, 17.01.2015, s. 1 – 797.